

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 22 januari 2024
(OR. en)

5454/24

DATAPROTECT 23
JAI 62
RELEX 42

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2024) 7 final
Ärende:	RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET om den första översynen av hur de beslut om adekvat skyddsnivå som antagits i enlighet med artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG fungerar

För delegationerna bifogas dokument – COM(2024) 7 final.

Bilaga: COM(2024) 7 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.1.2024
COM(2024) 7 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**om den första översynen av hur de beslut om adekvat skyddsnivå som antagits i enlighet
med artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG fungerar**

{SWD(2024) 3 final}

1. DEN FÖRSTA ÖVERSYNEN – BAKGRUND OCH SAMMANHANG

Föreliggande rapport innehåller de resultat kommissionen kommit fram till vid sin första översyn av de beslut om adekvat skyddsnivå som antagits på grundval av artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG¹ (dataskyddsdirektivet).

I de besluten avgjorde kommissionen att elva länder eller territorier säkerställer en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från Europeiska unionen (EU)²: Andorra³, Argentina⁴, Kanada (för kommersiella aktörer)⁵, Färöarna⁶, Guernsey⁷, Isle of Man⁸, Israel⁹, Jersey¹⁰, Nya Zeeland¹¹, Schweiz¹² och Uruguay¹³. Genom detta kan överföringar från EU till dessa länder eller territorier ske utan ytterligare krav.

När förordning (EU) 2016/679¹⁴ (den allmänna dataskyddsförordningen) trädde i kraft den 25 maj 2018, fortsatte de beslut om adekvat skyddsnivå som tagits i enlighet med dataskyddsdirektivet att vara i kraft¹⁵. Samtidigt har det klargjorts i dataskyddsförordningen att konstateranden om adekvat skyddsnivå är ”levande instrument”, då det föreskrivs att

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

² Efter att ha införlivats i EES-avtalet tillämpas den allmänna dataskyddsförordningen även i Norge, Island och Liechtenstein. När EU omnämns i denna rapport bör det uppfattas som att detta även omfattar staterna i EES (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet).

³ Kommissionens beslut 2010/625/EU av den 19 oktober 2010 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om adekvat skydd för personuppgifter i Andorra, EUT L 277, 21.10.2010, s. 27.

⁴ Kommissionens beslut 2003/490/EG av den 30 juni 2003 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om adekvat skydd för personuppgifter i Argentina, EUT L 168, 5.7.2003, s. 19.

⁵ Kommissionens beslut 2002/2/EG av den 20 december 2001 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om adekvat skydd för personuppgifter genom den kanadensiska lagen om elektroniska handlingar och skydd för personuppgifter (Personal Information Protection and Electronic Documents Act), EGT L 2, 4.1.2002, s. 13.

⁶ Kommissionens beslut 2010/146/EU av den 5 mars 2010 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om en adekvat skyddsnivå genom den färöiska lagen om behandling av personuppgifter, EUT L 58, 9.3.2010, s. 17.

⁷ Kommissionens beslut 2003/821/EG av den 21 november 2003 om skyddsnivån för personuppgifter på Guernsey, EUT L 308, 25.11.2003, s. 27.

⁸ Kommissionens beslut 2004/411/EG av den 28 april 2004 om skyddsnivån för personuppgifter på Isle of Man, EUT L 151, 30.4.2004, s. 48.

⁹ Kommissionens beslut 2011/61/EU av den 31 januari 2011 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om en adekvat skyddsnivå vid automatiserad behandling av personuppgifter i Staten Israel, EUT L 27, 1.2.2011, s. 39.

¹⁰ Kommissionens beslut 2008/393/EG av den 8 maj 2008 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om adekvat skydd för personuppgifter på Jersey, EUT L 138, 28.5.2008, s. 21.

¹¹ Kommissionens genomförandebeslut 2013/65/EU av den 19 december 2012 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om ett adekvat skydd av personuppgifter i Nya Zeeland, EUT L 28, 30.1.2013, s. 12.

¹² Kommissionens beslut 2000/518/EG av den 26 juli 2000 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om adekvat skydd för personuppgifter i Schweiz, EGT L 215, 25.8.2000, s. 1.

¹³ Kommissionens genomförandebeslut 2012/484/EU av den 21 augusti 2012 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om en adekvat skyddsnivå vid automatiserad behandling av personuppgifter i Republiken Uruguay, EUT L 227, 23.8.2012, s. 11.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (*allmän dataskyddsförordning*), EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

¹⁵ Se artikel 45.9 i dataskyddsförordningen, där det föreskrivs att beslut som antas av kommissionen på grundval av artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG ska förbli i kraft tills de ändrats, ersatts eller upphävs av ett kommissionsbeslut som antagits i enlighet med punkt 3 eller 5 i artikel 45.

kommissionen fortlöpande ska övervaka utveckling i tredjeländer som kan påverka hur befintliga beslut om adekvat skyddsnivå fungerar¹⁶. Dessutom är det ett krav i artikel 97 i dataskyddsförordningen att kommissionen regelbundet ser över dessa beslut, vart fjärde år, för att avgöra om de länder och territorier som konstaterats ha en adekvat skyddsnivå fortsätter att tillhandahålla en sådan skyddsnivå för personuppgifter.

Den första översynen av de beslut om adekvat skyddsnivå som antagits inom EU:s tidigare ram för dataskydd inleddes som en del i en mer omfattande utvärdering av dataskyddsförordningens tillämpning och funktion. Resultaten därifrån presenterade kommissionen i sitt meddelande *Dataskydd som en pelare för medborgarnas egenmakt och EU:s strategi för den digitala övergången – tillämpning av den allmänna dataskyddsförordningen under två års tid*¹⁷. Slutsatsen från den delen av översynen sköts emellertid upp så att man skulle kunna ta hänsyn till EU-domstolens dom i målet Schrems II¹⁸, där domstolen gav viktiga förtydliganden av centrala delar i standarden för adekvat skyddsnivå, och även till annan aktuell utveckling. Det ledde i sin tur till detaljerade utbyten med de berörda länderna och territorierna om relevanta aspekter av deras rättsliga ramar, tillsynsmekanismer och verkställighetssystem¹⁹. I föreliggande rapport beaktas helt och hållet hela denna utveckling, både i EU och de berörda tredjeländerna och territorierna.

Det är viktigt att notera att den här första översynen sker mot bakgrund av den digitala teknikens exponentiella utveckling. De senaste årtiondena har besluten om adekvat skyddsnivå ökat rejält i betydelse, då dataflödena har blivit en integrerad del av samhällets digitala omställning och ekonomins globalisering. Överföring av uppgifter över gränserna har kommit att ingå i den dagliga verksamheten hos europeiska företag i alla storlekar och i alla sektorer. Mer än någonsin tidigare är respekten för integritet och privatliv en förutsättning för stabila, säkra och konkurrenskraftiga kommersiella flöden. Här spelar besluten om adekvat skyddsnivå på många sätt en allt större roll. Genom dem ser man till att skyddet åtföljer uppgifterna, och besluten möjliggör då trygga uppgiftsflöden där enskilda personers rättigheter respekteras, i linje med EU:s människocentrerade strategi för digital omställning. Tredjeländer får också ett erkännande av att deras integritetsregelverk ger en skyddsnivå som i huvudsak motsvarar den i EU, och besluten medför då att integritetssystemen blir konvergenta, med höga skyddsstandarder som grund. Som förklaras i denna rapport har dessutom besluten om adekvat skyddsnivå, i stället för att utgöra en ”avslutning”, lagt grunden till ett närmare samarbete och ytterligare konvergens mellan EU:s och dess likasinnade partners regelverk. Genom att besluten möjliggör fritt flöde av personuppgifter har de öppnat kommersiella kanaler för aktörer i EU, även genom att de kompletterar och förstärker handelsavtalens fördelar, och underlättar samarbete med utländska

¹⁶ Artikel 45.4 i dataskyddsförordningen. Se även EU-domstolens dom av den 6 oktober 2015, Maximillian Schrems/Data Protection Commissioner (Schrems I), C-362/14, EU:C:2015:650, punkt 76.

¹⁷ Meddelandet offentliggjordes i juni 2020 och finns på följande länk: https://ec.europa.eu/info/law/law-topic/data-protection/communication-two-years-application-general-data-protection-regulation_en.

¹⁸ Domstolens dom av den 16 juli 2020, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd och Maximillian Schrems (Schrems II), C-311/18, EU:C:2020:559.

¹⁹ Beslutet om Japans adekvata skyddsnivå antogs på grundval av dataskyddsförordningen, och där finns en särskild regelbunden översyn föreskriven. Den första översynen slutfördes i april 2023 med kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet om den första översynen av tillämpningen av beslutet om Japans adekvata skyddsnivå, COM(2023) 275 final, som finns på följande länk: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=COM:2023:275:FIN>.

partner på en lång rad regleringsområden. Besluten ger en rak och omfattande lösning för dataöverföringar utan att uppgiftsutföraren behöver bistå med fler skyddsåtgärder eller skaffa något tillstånd, och därmed gör de det lättare för i synnerhet små och medelstora företag att följa dataskyddsförordningens krav för internationella överföringar. Slutligen har Europeiska kommissionens olika beslut om adekvat skyddsnivå en ”nätverkseffekt”, så att de blir allt mer relevanta även utanför EU. Detta då de möjliggör fritt flöde av uppgifter inte bara med EU:s 30 ekonomier, utan även med många fler jurisdiktioner världen över²⁰, som i sina egna dataskyddsregler anser att länder som har ett EU-beslut om adekvat skyddsnivå är ”säkra destinationer”.

Av alla dessa orsaker har besluten om adekvat skyddsnivå blivit en strategisk del av EU:s förbindelser med dessa utländska partner i största allmänhet, och de är en erkänt viktig möjliggörande faktor för ett fördjupat samarbete på en lång rad områden. Detta märks också på den intensiva och fruktbara dialog med de berörda tredjeländerna/territorierna som ligger till grund för denna översyn. Det är nu därför också särskilt viktigt att de här besluten står emot tidens tand och tar hänsyn till ny utveckling och nya utmaningar.

2. ÖVERSYNENS MÅL OCH METOD

De beslut om adekvat skyddsnivå som är föremål för denna översyn har antagits enligt den EU-ram för dataskydd som föregick dataskyddsförordningen. De nyaste besluten är ungefär tio år gamla (t.ex. besluten om Nya Zeeland och Uruguay, som båda antogs 2012), medan andra har gällt i över 20 år (t.ex. det för Kanada, som antogs 2001, och Schweiz, antaget 2000). Sedan dess har dataskyddsramarna utvecklats i samtliga elva länder och territorier, t.ex. genom lagstiftnings- eller regleringsreformer, genom att dataskyddsmyndigheterna utvecklat sina verkställighetsmetoder eller genom rättspraxis.

När kommissionen utfört sin utvärdering har man därför riktat in sig på den utveckling som skett med de berörda ländernas och territoriernas dataskyddsramar sedan deras beslut om adekvat skyddsnivå antogs. Kommissionen har bedömt hur denna utveckling vidare har format dataskyddslandskapet i det aktuella landet eller territoriet, och om de respektive regimerna med tanke på den utvecklingen fortfarande säkerställer en adekvat skyddsnivå.

För det ändamålet togs fullständig hänsyn till hur EU:s egen dataskyddsordning har artat sig, särskilt när dataskyddsförordningen trädde i kraft. I synnerhet har den rättsliga standard som gäller för de här besluten om adekvat skyddsnivå, och de aspekter som är relevanta för att bedöma om ett utländskt system säkerställer en sådan nivå, klargjorts ytterligare sedan besluten antogs – genom EU-domstolens rättspraxis och den vägledning som artikel 29-arbetsgruppen och dess efterföljare Europeiska dataskyddsstyrelsen (EDPB) har antagit²¹.

Framför allt fastställde EU-domstolen i sitt beslut av den 6 oktober 2015 i målet Schrems I att det inte kan krävas att ett tredjeland säkerställer en skyddsnivå som är identisk med den som garanteras i EU, men däremot att det måste ses som att prövningen av adekvat skyddsnivå

²⁰ T.ex. Argentina, Colombia, Israel, Marocko, Schweiz och Uruguay.

²¹ Europeiska dataskyddsstyrelsen är en sammanslutning av tillsynsmyndigheterna för dataskydd i medlemsstaterna och Europeiska datatillsynsmannen.

kräver en ”väsentligen likvärdig” skyddsnivå²². I synnerhet klargjorde domstolen att de medel som tredjelandet i fråga har till sitt förfogande för att skydda personuppgifter kan skilja sig från dem som används i EU förutsatt att de i praktiken visar sig vara effektiva för att säkerställa en adekvat skyddsnivå²³. Vid prövningen av skyddsnivån krävs det därför en omfattande bedömning av tredjelandets system som helhet, däribland innehållet i integritetsskydden och genomförandet, övervakningen och verkställandet av dem i praktiken.

Vidare klargjorde domstolen att kommissionens bedömning inte bör vara begränsad till tredjelandets allmänna dataskyddsram utan även bör innefatta de regler som styr offentliga myndigheters tillgång till personuppgifter, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet²⁴. Med stadgan om de grundläggande rättigheterna som riktmärke fastställde domstolen åtskilliga krav som dessa regler bör överensstämma med för att klara standarden för ”väsentlig likvärdighet”. Lagstiftning på detta område måste t.ex. föreskriva tydliga och precisa bestämmelser som reglerar räckvidden och tillämpligheten av en åtgärd och slår fast minimikrav, så att de personer vilkas personuppgifter berörs har tillräckliga garantier som möjliggör ett effektivt skydd av deras uppgifter mot risker för missbruk och otillåten åtkomst eller användning²⁵. Den bör också ge enskilda personer möjlighet att använda rättsmedel för att erhålla tillgång till, rätta eller radera uppgifter som rör dem²⁶.

I dataskyddsförordningen har man byggt på EU-domstolens klarlägganden genom att det där finns med en detaljerad katalog med aspekter som kommissionen måste ta hänsyn till när den bedömer adekvat skyddsnivå²⁷. I sitt avgörande i målet Schrems II från den 16 juli 2020 har domstolen dessutom vidareutvecklat standarden för ”väsentlig likvärdighet”, särskilt när det gäller reglerna för offentliga myndigheters tillgång till personuppgifter i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Domstolen har i synnerhet klargjort att standarden för ”väsentlig likvärdighet” kräver att relevanta rättsliga ramar som är bindande för offentliga myndigheter i de berörda tredjeländerna och territorierna innefattar minimikrav som gör att sådana myndigheter inte kan få tillgång till uppgifter utöver vad som är nödvändigt och proportionerligt för att eftersträva berättigade mål, och att de registrerade åtnjuter faktiska och verkställbara rättigheter gentemot sådana myndigheter²⁸.

Att standarden för adekvat skyddsnivå har utvecklats märks också på den vägledning som från början antogs av artikel 29-arbetsgruppen och därefter godkändes av EDPB²⁹. I den vägledningen, och särskilt den så kallade ”referensramen för adekvat skyddsnivå”, klargörs ytterligare vilka aspekter kommissionen måste ta hänsyn till när den genomför en bedömning av adekvat skyddsnivå. Där ingår bl.a. att lämna en översikt över ”grundläggande garantier” för offentliga myndigheters åtkomst till personuppgifter. Den sistnämnda bygger särskilt på

²² Schrems I, punkterna 73, 74 och 96. Se även skäl 104 till förordning (EU) 2016/679, där det hänvisas till standarden för väsentlig likvärdighet (där på svenska benämnd ”huvudsaklig motsvarighet”).

²³ Schrems I, punkt 74.

²⁴ Schrems I, punkt 90.

²⁵ Schrems I, punkt 91.

²⁶ Schrems I, punkt 95.

²⁷ Artikel 45.2 i dataskyddsförordningen.

²⁸ Schrems II, punkterna 180–182.

²⁹ *Referensram för adekvat skyddsnivå*, WP 254 rev. 01, 6 februari 2018 (finns på https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=614108).

rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, och uppdaterades av EDPB så att hänsyn togs till EU-domstolens klarlägganden i domen i målet Schrems II³⁰. I referensramen för adekvat skyddsnivå erkänns också att standarden för ”väsentlig likvärdighet” inte går ut på att kopiera EU-reglerna till punkt och pricka, eftersom metoderna för att säkerställa en jämförbar skyddsnivå kan variera mellan olika integritetssystem, som ofta återspeglar olika slags rättstraditioner.

För att avgöra om de elva beslut om adekvat skyddsnivå som antagits enligt de tidigare reglerna fortfarande uppfyller standarden i dataskyddsförordningen, har kommissionen därför tagit hänsyn inte bara till dataskyddsramarnas utveckling i de berörda länderna och territorierna, utan också till hur tolkningen av själva standarden för adekvat skyddsnivå har utvecklats i EU-rätten. Där ingår också en bedömning av den rättsliga ram som styr offentliga myndigheters åtkomst till och användning av personuppgifter som överförs från EU, i de länder eller territorier som konstaterades tillhandahålla en adekvat skyddsnivå på grundval av artikel 25.6 i dataskyddsdirektivet.

3. ÖVERSYNSPROCESS

Som beskrivits ovan omfattar utvärderingen av de befintliga besluten om adekvat skyddsnivå, för vart och ett av de berörda länderna eller territorierna, deras dataskyddsram och all utveckling som skett med denna rättsliga ram sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs. Ingår gör även de regler som styr myndigheternas tillgång till uppgifter – särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. På senare år har kommissionens avdelningar vidtagit flera åtgärder för att utföra den här bedömningen, i nära samarbete med vart och ett av de berörda länderna eller territorierna.

För att hjälpa kommissionen med dess övervakningsskyldigheter har vart och ett av de elva länderna eller territorierna gett kommissionen omfattande information om hur deras dataskyddsordning utvecklats sedan beslutet om deras adekvata skyddsnivå antogs. Kommissionen har dessutom av vart och ett av de elva länderna eller territorierna begärt ut detaljerad information om de regler som gäller för myndigheternas tillgång till personuppgifter, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet, i det aktuella landet eller territoriet. Kommissionen inhämtade också information från offentliga källor, tillsynsmyndigheter och verkställande myndigheter, och även från lokala experter, om hur besluten fungerar och om den relevanta utvecklingen av de berörda ländernas och territoriernas lagstiftning och praxis, både när det gäller de dataskyddsregler som är tillämpliga på privata aktörer och med hänsyn till myndigheternas tillgång till uppgifter. Där så är relevant har också vederbörlig hänsyn tagits till de internationella åtaganden som länderna/territorierna har gjort enligt regionala eller globala instrument.

Med detta som utgångspunkt har kommissionen ägnat sig åt intensiv dialog med vart och ett av de berörda länderna och territorierna. I samband med den dialogen har många av dem (t.ex.

³⁰ Rekommendationer 02/2020 om europeiska nödvändiga garantier för övervakningsåtgärder (finns på https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/recommendations/recommendations-022020-european-essential-guarantees_en).

Andorra, Kanada, Färöarna, Schweiz, Nya Zeeland) moderniserat och stärkt sin integritetslagstiftning genom heltäckande eller partiella reformer, bl.a. därför att de behövt säkerställa kontinuitet i besluten om adekvat skyddsnivå. En del av dessa länder har antagit bestämmelser och/eller vägledning från sin dataskyddsmyndighet där det införts nya dataskyddskrav (t.ex. Israel, Uruguay) eller vissa integritetsregler har klargjorts (t.ex. Argentina, Kanada, Guernsey, Jersey, Isle of Man, Israel, Nya Zeeland), utifrån verkställighetsmetoder eller rättspraxis. För att hantera relevanta skillnader i skyddsnivå har det med vissa av de berörda länderna och territorierna – när det behövts för att säkerställa kontinuitet i beslutet om adekvat skyddsnivå – förhandlats fram och avtalats extra skyddsåtgärder för personuppgifter som överförs från Europa. Exempelvis har den kanadensiska regeringen utökat rätten till tillgång och korrigering av personuppgifter som behandlas av den offentliga sektorn, så att den nu gäller alla enskilda personer oavsett nationalitet eller vistelseort (tidigare var den rätten bara tillgänglig för kanadensiska medborgare, permanent boende eller personer som uppehöll sig i Kanada)³¹. Ett annat exempel är att den israeliska regeringen införde särskilda åtgärder för att stärka skyddet för personuppgifter överförda från EES: skyddsåtgärder som främst medför nya skyldigheter vad gäller uppgifters korrekthet och lagring av uppgifter, skärper rätten till information och radering och inför fler kategorier av känsliga uppgifter³².

Parallellt med detta har kommissionens avdelningar inhämtat åsikter från, och regelbundet informerat, Europaparlamentet (utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor)³³, rådet (genom arbetsgruppen för uppgiftsskydd)³⁴, EDPB³⁵ samt flerpartsexpertgruppen för dataskyddsförordningen³⁶ (där det ingår företrädare för civilsamhälle, näringsliv, den akademiska världen och rättstillämpare) om hur utvärderingen fortskrider.

Denna rapport och det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar är därför en följd av nära samarbete med vart och ett av de berörda länderna och territorierna samt samråd med och återkoppling från relevanta EU-institutioner och EU-organ. De bygger på flera olika källor, däribland lagstiftning, regleringsakter, rättspraxis, beslut och vägledning från dataskyddsmyndigheter, rapporter från (oberoende) tillsynsorgan och underlag från berörda

³¹ Avsnitt 12 i den kanadensiska integritetslagen *Privacy Act* med tilläggen *Privacy Act Extension Order, No. 1* och *Privacy Act Extension Order, No. 2*.

³² Bestämmelser om integritetsskydd (instruktioner om uppgifter som överförts till Israel från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet), 5783-2023, offentliggjorda i den israeliska officiella tidningen (*Reshumot*) den 7 maj 2023.

³³ Se t.ex. Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2021 om kommissionens utvärderingsrapport om genomförandet av den allmänna dataskyddsförordningen två år efter dess tillämpning (2020/2717(RSP), som finns på följande länk: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0111_SV.html.

³⁴ Se t.ex. rådets ståndpunkt och slutsatser om tillämpningen av den allmänna dataskyddsförordningen, antagna den 19 december 2019, som finns på följande länk: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14994-2019-REV-1/sv/pdf>.

³⁵ Se t.ex. EDPB:s bidrag till utvärderingen av dataskyddsförordningen enligt artikel 97, antaget den 18 februari 2020, som finns på följande länk: https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_contributiongdprevaluation_20200218.pdf.

³⁶ Se t.ex. rapporten från flerpartsexpertgruppen om utvärderingen av dataskyddsförordningen, som finns på följande länk: <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/meetings/consult?lang=sv&do=groupDetail.groupMeeting&meetingId=21356>.

parter. Innan denna rapport antogs har alla de tidigare nämnda länderna och territorierna fått tillfälle att kontrollera att informationen om deras system är faktamässigt korrekt i arbetsdokumentet.

4. HUVUDSAKLIGA RESULTAT OCH SLUTSATSER

Den första översynen har visat att de dataskyddsramar som finns i vart och ett av de elva länderna eller territorierna har blivit ännu mer konvergenta med EU-ramen sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs. När det gäller myndigheternas tillgång till personuppgifter har dessutom den första översynen visat att lagen i länderna eller territorierna ålägger lämpliga skyddsåtgärder och begränsningar och ombesörjer tillsyns- och prövningsmekanismer på det här området.

Resultaten för vart och ett av de elva länderna eller territorierna finns beskrivna i detalj i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar som åtföljer föreliggande rapport. På grundval av dessa resultat drar kommissionen slutsatsen att vart och ett av de elva länderna och territorierna fortsättningsvis säkerställer en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från Europeiska unionen i den mening som avses i dataskyddsförordningen och tolkas av Europeiska unionens domstol. Resultaten för vart och ett av länderna och territorierna med adekvat skyddsnivå sammanfattas nedan.

4.1. *Andorra*

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Andorras rättsliga ram utvecklats genom ändringar i lagstiftningen och genom tillsynsorganets verksamheter. Kommissionen välkomnar denna utveckling. Landet har antagit den kvalificerade lagen 29/2021 om skydd av personuppgifter, som trädde i kraft i maj 2022, och detta bidrog särskilt till dataskydd på en högre nivå, då lagen i fråga ligger nära dataskyddsförordningen sett till struktur och huvudinslag.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna i Andorra underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande rättsliga ramen och internationella åtaganden, främst Andorras konstitution, den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna (Europakonventionen) och Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (konvention 108 och ändringsprotokollet som tillsammans bildar den moderniserade konvention 108+), och av de särskilda dataskyddsregler som gäller behandling av personuppgifter i samband med brottsbekämpning och som väsentligen efterliknar huvuddragen i direktiv (EU) 2016/680³⁷. Dessutom åläggs i andorransk lagstiftning ett antal särskilda villkor och begränsningar för offentliga myndigheters tillgång till och

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF.

användning av personuppgifter, och lagen föreskriver tillsyns- och prövningsmekanismer på den punkten.

På grundval av de övergripande resultaten som anges i arbetsdokumentet drar kommissionen slutsatsen att Andorra fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU.

Beträffande de särskilda dataskyddsregler som just nu gäller för brottsbekämpande myndigheters uppgiftsbehandling, välkomnar kommissionen den andorranska lagstiftarens avsikt att ersätta dessa regler med en mer heltäckande ordning som blir ännu bättre anpassad efter de regler som gäller i EU. Kommissionen kommer att fortsätta att noggrant följa den framtida utvecklingen på detta område.

4.2. Argentina

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Argentinas rättsliga ram utvecklats genom ändringar i lagstiftningen, genom rättspraxis och genom tillsynsorganens verksamheter, som har bidragit till en högre dataskyddsnivå. Kommissionen välkomnar denna utveckling. I synnerhet har den argentinska tillsynsmyndigheten för dataskydd fått sitt oberoende markant stärkt genom dekret nr 746/17, där *Agencia de Acceso a la Información Pública* (AAIP) anförtröddes ansvaret för tillsyn av efterlevnaden av dataskyddslagen. Dessutom har AAIP utfärdat ett antal bindande bestämmelser och yttranden som klargör hur dataskyddsramen ska tolkas och tillämpas i praktiken, vilket gör att dataskyddslagen hålls uppdaterad. Argentina har även skärpt sina internationella åtaganden på dataskyddsområdet genom att ansluta sig till Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och dess extra protokoll 2019, och genom att ratificera det ändringsprotokoll som gav upphov till den moderniserade konvention 108+ år 2023.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna i Argentina underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande rättsliga ramen och internationella åtaganden, främst den argentinska konstitutionen, den amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter, konvention 108 och konvention 108+, samt från de argentinska dataskyddsreglerna (lag 25.326 om skydd av personuppgifter av den 4 oktober 2000) som också gäller för argentinska offentliga myndigheters behandling av personuppgifter, även i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessutom åläggs i argentinsk lagstiftning ett antal särskilda villkor och begränsningar för tillgången till och användningen av personuppgifter i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet, och lagen föreskriver tillsyns- och prövningsmekanismer på den punkten.

På grundval av de övergripande resultaten som anges i arbetsdokumentet drar kommissionen slutsatsen att Argentina fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU.

Samtidigt rekommenderar kommissionen att de skydd som utvecklats under lagstiftningsnivån införlivas i lagstiftningen så att man förbättrar rättssäkerheten och konsoliderar kraven i fråga. Det utkast till lagförslag om dataskydd som nyligen lades fram för den argentinska kongressen skulle kunna innebära ett tillfälle att kodifiera den här utvecklingen, och därmed ytterligare stärka den argentinska integritetsramen. Kommissionen kommer att fortsätta att noggrant följa den framtida utvecklingen på detta område.

4.3. Kanada

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Kanadas rättsliga ram utvecklats genom åtskilliga ändringar i lagstiftningen, genom rättspraxis och genom tillsynsorganens verksamheter, som har bidragit till en högre dataskyddsnivå. Kommissionen välkomnar denna utveckling. I synnerhet har lagen om elektroniska handlingar och skydd för personuppgifter (PIPEDA) stärkts ytterligare genom olika ändringar (t.ex. om villkoren för giltigt samtycke och anmälningar av personuppgiftsincidenter), samtidigt som de centrala dataskyddskraven (t.ex. behandling av känsliga uppgifter) har klargjorts ytterligare både genom rättspraxis och genom vägledning från den kanadensiska federala dataskyddsmyndigheten, *Office of the Privacy Commissioner*. Samtidigt rekommenderar kommissionen att vissa av de skydd som utvecklats under lagstiftningsnivån införlivas i lagstiftningen så att man förbättrar rättssäkerheten och konsoliderar kraven i fråga. Den pågående lagstiftningsreformen av PIPEDA skulle framför allt kunna ge en möjlighet att kodifiera den utvecklingen, och därmed ytterligare stärka den kanadensiska integritetsramen. Kommissionen kommer att fortsätta att noggrant följa den framtida utvecklingen på detta område.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna i Kanada underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande konstitutionella ramen (den kanadensiska rättighets- och frihetsstadgan), rättspraxis och särskild lagstiftning som reglerar tillgången till data, och även från dataskyddsregler (dvs. integritetslagen och liknande lagar på provinsnivå) som också gäller för de kanadensiska myndigheternas behandling av personuppgifter, även i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Vidare finns i det kanadensiska rättssystemet ändamålsenliga tillsyns- och prövningsmekanismer på den här punkten, däribland genom att registrerades rättigheter och prövningsmöjligheter har utökats till icke-kanadensiska medborgare eller invånare.

På grundval av de övergripande resultaten som anges i arbetsdokumentet drar kommissionen slutsatsen att Kanada även fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU till mottagare som omfattas av PIPEDA. Som noterats ovan är PIPEDA just nu föremål för en lagstiftningsreform som ytterligare kan stärka integritetsskyddet, däribland på områden som är relevanta för resultatet att skyddsnivån är adekvat.

4.4. Färöarna

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Färöarnas rättsliga ram utvecklats genom ändringar i lagstiftningen, genom rättspraxis och genom tillsynsorganens verksamheter, som har bidragit till en högre dataskyddsnivå. Kommissionen välkomnar denna utveckling. I synnerhet har Färöarna avsevärt moderniserat sin dataskyddsram genom att anta en dataskyddslag, som trädde i kraft 2021 och som medförde att den färöiska ordningen anpassades till dataskyddsförordningen.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna på Färöarna underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande rättsliga ramen och internationella åtaganden, främst den konstitutionella ramen och den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, och även från särskilda lagar som reglerar myndigheternas tillgång till uppgifter och från dataskyddsregler som gäller för behandling av personuppgifter i samband med brottsbekämpning (lagen om brottsbekämpande myndigheters behandling av personuppgifter, som trädde i kraft på Färöarna 2022 och införlivar den lagstiftning som Danmark antog för att genomföra direktiv (EU) 2016/680 på Färöarna) och nationell säkerhet (regler som finns i lagen om säkerhets- och underrättelsetjänsten). Dessutom finns ändamålsenliga tillsyns- och prövningsmekanismer tillgängliga på den här punkten.

På grundval av de övergripande resultaten som anges i arbetsdokumentet drar kommissionen slutsatsen att Färöarna fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU.

4.5. *Guernsey*

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Guernseys rättsliga ram utvecklats genom ändringar i lagstiftningen och genom tillsynsorganens verksamheter, som har bidragit till en högre dataskyddsnivå. Kommissionen välkomnar denna utveckling. I synnerhet har Guernsey avsevärt moderniserat sin dataskyddsram genom att anta (fögderiet Guernseys) dataskyddslag 2017, som gäller sedan 2019 och som medför att Guernseys ordning anpassas till dataskyddsförordningen.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna på Guernsey underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande rättsliga ramen och internationella åtaganden, främst Europakonventionen och konvention 108, samt från Guernseys dataskyddsregler, inklusive de särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter i samband med brottsbekämpning som fastställs i (fögderiet Guernseys) förordning om dataskydd (vid brottsbekämpning och relaterade ärenden) från 2018. Dessutom åläggs i Guernseys lagstiftning ett antal särskilda villkor och begränsningar för tillgången till och användningen av personuppgifter i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet, och lagen föreskriver tillsyns- och prövningsmekanismer på den punkten.

På grundval av de övergripande resultaten som anges i arbetsdokumentet drar kommissionen slutsatsen att Guernsey fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU.

4.6. *Isle of Man*

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Isle of Mans rättsliga ram utvecklats genom ändringar i lagstiftningen och genom tillsynsorganens verksamheter, som har bidragit till en högre dataskyddsnivå. Kommissionen välkomnar denna utveckling. I synnerhet har Isle of Man antagit ny lagstiftning 2018 (dataskyddslagen 2018, kompletterad med beslutet om dataskydd (tillämpning av dataskyddsförordningen) 2018), där de flesta av bestämmelserna i EU:s dataskyddsram införlivas i Isle of Mans rättsordning samtidigt som det bara görs mindre justeringar av vissa särskilda aspekter, mest för att anpassa ramen till det lokala sammanhanget.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna på Isle of Man underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande rättsliga ramen och internationella åtaganden, främst Europakonventionen och konvention 108, samt från Isle of Mans dataskyddsregler, däribland de särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter i samband med brottsbekämpning som fastställs i beslutet om dataskydd (tillämpning av brottsdatadirektivet) 2018 och förordningarna om genomförande av brottsdatadirektivet 2018. Dessutom åläggs i Isle of Mans lagstiftning ett antal särskilda begränsningar av tillgången till och användningen av personuppgifter i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet, och lagen föreskriver tillsyns- och prövningsmekanismer på den punkten.

På grundval av de övergripande resultaten som anges i arbetsdokumentet drar kommissionen slutsatsen att Isle of Man fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU.

4.7. *Israel*

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Israels rättsliga ram utvecklats genom ändringar i lagstiftningen, genom rättspraxis och genom tillsynsorganens verksamheter, som har bidragit till en högre dataskyddsnivå. Kommissionen välkomnar denna utveckling. I synnerhet har Israel infört särskilda skyddsåtgärder för att stärka skyddet av personuppgifter som överförs från EES genom att anta förordningar om integritetsskydd (instruktioner för uppgifter som överförs till Israel från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet), 5783-2023. Israel har också stärkt kraven på datasäkerhet genom att anta förordningarna om integritetsskydd (datasäkerhet), 5777-2017, och konsoliderat sin dataskyddsmyndighets oberoende genom en bindande regeringsresolution.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna i Israel underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband

med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande rättsliga ramen, främst den israeliska grundlagen, och även från lagen om integritetsskydd 5741-1981 och de förordningar som antagits utifrån den, som gäller för de israeliska offentliga myndigheternas behandling av personuppgifter, även i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessutom åläggs i israelisk lagstiftning ett antal särskilda begränsningar av tillgången till och användningen av personuppgifter i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet, och lagen föreskriver tillsyns- och prövningsmekanismer på den punkten.

På grundval av de övergripande resultaten som anges i arbetsdokumentet drar kommissionen slutsatsen att Israel fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU.

Samtidigt rekommenderar kommissionen att vissa av de skydd som utvecklats under lagstiftningsnivån och genom rättspraxis införlivas i lagstiftningen så att man förbättrar rättssäkerheten och stabiliserar kraven i fråga. Det lagförslag om integritetsskydd (ändring nr 14) 5722-2022 som nyligen lagts fram i det israeliska parlamentet ger en betydande möjlighet att konsolidera och kodifiera den här utvecklingen, och därmed ytterligare stärka Israels integritetsram. Kommissionen kommer att fortsätta att noggrant följa den framtida utvecklingen på detta område.

4.8. Jersey

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Jerseys rättsliga ram utvecklats genom ändringar i lagstiftningen, genom rättspraxis och genom tillsynsorganens verksamheter, som har bidragit till en högre dataskyddsnivå. Kommissionen välkomnar denna utveckling. I synnerhet har Jersey avsevärt moderniserat sin dataskyddsram genom att anta (Jerseys) lag om dataskydd 2018 och (Jerseys) lag om dataskyddsmyndigheten 2018, som trädde i kraft 2018 och som medför att Jerseys ordning anpassas till dataskyddsförordningen.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna på Jersey underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande rättsliga ramen och internationella åtaganden, främst Europakonventionen och konvention 108, samt från Jerseys dataskyddsregler, däribland de särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter i samband med brottsbekämpning som fastställs i (Jerseys) lag om dataskydd 2018, i dess ändrade lydelse genom tillägg 1 till den lagen. Dessutom åläggs i Jerseys lagstiftning ett antal särskilda begränsningar av tillgången till och användningen av personuppgifter i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet, och lagen föreskriver tillsyns- och prövningsmekanismer på den punkten.

På grundval av de övergripande resultaten som anges i arbetsdokumentet drar kommissionen slutsatsen att Jersey fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU.

4.9. Nya Zeeland

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Nya Zeelands rättsliga ram utvecklats genom ändringar i lagstiftningen, genom rättspraxis och genom tillsynsorganens verksamheter, som har bidragit till en högre dataskyddsnivå. Kommissionen välkomnar denna utveckling. I synnerhet har dataskyddsordningen genomgått en omfattande reform i och med antagandet av integritetslagen 2020, som ledde till ännu bättre konvergens med EU:s dataskyddsram, främst när det gäller reglerna för internationella överföringar av personuppgifter och dataskyddsmyndighetens (*Office of the Privacy Commissioner*) befogenheter.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna på Nya Zeeland underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande konstitutionella ramen (t.ex. lagförslaget om rättigheter) och från rättspraxis, och även från särskilda lagar som reglerar myndigheternas tillgång till uppgifter samt bestämmelser i integritetslagen som även gäller för hur myndigheter för brottsbekämpning och nationell säkerhet behandlar personuppgifter. Dessutom ombesörjer Nya Zeelands rättssystem olika tillsyns- och prövningsmekanismer på det här området.

På grundval av de övergripande resultaten som anges i arbetsdokumentet drar kommissionen slutsatsen att Nya Zeeland fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU. Kommissionen välkomnar också att Nya Zeelands regering nyligen har lagt fram ett lagförslag i parlamentet om att ändra integritetslagen 2020 så att de befintliga kraven på insyn skärps ytterligare. Kommissionen kommer att fortsätta att noggrant följa den framtida utvecklingen på detta område.

4.10. Schweiz

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Schweiz rättsliga ram utvecklats genom ändringar i lagstiftningen, genom rättspraxis och genom tillsynsorganens verksamheter, som har bidragit till en högre dataskyddsnivå. Kommissionen välkomnar denna utveckling. I synnerhet har den moderniserade federala lagen om dataskydd ytterligare förbättrat konvergensens med EU:s dataskyddsram, främst när det gäller skyddet av känsliga uppgifter och reglerna för internationella överföringar av uppgifter. Schweiz har också stärkt sina internationella åtaganden på dataskyddsområdet genom att man ratificerade konvention 108+ i september 2023.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna i Schweiz underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande rättsliga ramen och internationella åtaganden, främst den schweiziska federala konstitutionen, Europakonventionen och konvention 108+, och även från schweiziska dataskyddsregler, däribland den federala lagen om dataskydd och särskilda dataskyddsregler som gäller brottsbekämpande myndigheter (t.ex. lagen om

straffrättsliga förfaranden) och myndigheter för nationell säkerhet (t.ex. lagen om underrättelsetjänst). Dessutom åläggs i Schweiz lagstiftning ett antal särskilda begränsningar av tillgången till och användningen av personuppgifter i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet, och lagen föreskriver tillsyns- och prövningsmekanismer på den punkten.

På grundval av de övergripande resultaten som anges i arbetsdokumentet drar kommissionen slutsatsen att Schweiz fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU.

4.11. Uruguay

Sedan beslutet om adekvat skyddsnivå antogs har Uruguays rättsliga ram utvecklats genom åtskilliga ändringar i lagstiftningen, genom rättspraxis och genom tillsynsorganens verksamheter, som har bidragit till en högre dataskyddsnivå. Kommissionen välkomnar denna utveckling. I synnerhet har Uruguay moderniserat och stärkt sin lag 18.331 om skydd av personuppgifter och ”habeas data” från 2008 genom lagändringar 2018 och 2020 som utökade dataskyddslagstiftningens territoriella omfattning, skapade nya redovisningsskyldigheter (som konsekvensbedömningar, inbyggt dataskydd och dataskydd som standard, anmälningar av personuppgiftsincidenter och utnämning av dataskyddsombud) och införde ytterligare skydd för biometrisk data. Uruguay skärpte också sina internationella åtaganden på området dataskydd genom att 2019 ansluta sig till konvention 108 och 2021 ratificera konvention 108+.

När det gäller myndigheters tillgång till personuppgifter är de offentliga myndigheterna i Uruguay underställda tydliga, exakta och tillgängliga regler för när de får skaffa åtkomst till uppgifter överförda från EU och därefter använda dem för syften av offentligt intresse, särskilt i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessa begränsningar och skyddsåtgärder härrör från den övergripande rättsliga ramen och internationella åtaganden, främst den uruguayanska konstitutionen, den amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter, konvention 108 och konvention 108+, samt från dataskyddsreglerna i lag 18.331 om skydd av personuppgifter och ”habeas data”, som gäller för offentliga myndigheters behandling av personuppgifter i Uruguay, även i samband med brottsbekämpning och nationell säkerhet. Dessutom åläggs i uruguayansk lagstiftning ett antal särskilda villkor och begränsningar för offentliga myndigheters tillgång till och användning av personuppgifter, och lagen föreskriver tillsyns- och prövningsmekanismer på den punkten.

På grundval av de övergripande resultaten av denna första översyn drar kommissionen slutsatsen att Uruguay fortsättningsvis tillhandahåller en adekvat skyddsnivå för personuppgifter som överförs från EU.

5. FRAMTIDA ÖVERVAKNING OCH SAMARBETE

Kommissionen erkänner och värdesätter i mycket hög grad det utmärkta samarbetet med de relevanta myndigheterna i vart och ett av de berörda länderna och territorierna under arbetet med denna översyn. Kommissionen kommer att fortsätta att noga övervaka hur skyddsramarna och de faktiska metoderna i de berörda länderna och territorierna utvecklar sig. Om utvecklingen i ett land eller territorium med adekvat skyddsnivå blir sådan att det negativt kan

påverka den skyddsnivå som anses adekvat, kommer kommissionen vid behov att utnyttja sina befogenheter enligt artikel 45.5 i dataskyddsförordningen för att upphäva, ändra eller dra in ett beslut om adekvat skyddsnivå.

Denna översyn bekräftar att det inte är en ”avslutning” när ett beslut om adekvat skyddsnivå antas, utan en möjlighet att ytterligare intensifiera dialogen och samarbetet med likasinnade internationella partner om dataflöden och digitala frågor mer allmänt sett. Här ser kommissionen fram emot framtida utbyten med de aktuella myndigheterna för att ytterligare stärka samarbetet på internationell nivå med att främja säkra och fria dataflöden, däribland genom fördjupat samarbete kring verkställighet. För att utöka denna dialog och främja utbyte av information och erfarenheter tänker kommissionen ordna ett högnivåmöte under 2024, där man vill samla företrädare från EU och alla länder som har förmånen av ett beslut om adekvat skyddsnivå.